

Оказа се, че единъ заякъ ни бѣше миналъ пѣтъ, и набожния и суевѣренъ Поповъ прибави:

— Лошава е работата, когато заякъ пѣтъ мине.

Съвсѣмъ се бѣ стъмнило. Почти въ двѣ крачки нищо се не видеше, самъ безчисленно множество свѣтулки, като искри, свѣтяха въ въздуха. На около тихо, часа бѣше миналъ 11, когато опълчението пристигна въ с. Поровци, състояще отъ

Щабсъ-капитанъ Николай Николаевичъ Поповъ командиръ на знаменната рота.

6—7 къщи. Ний се расположихме за нощуване на бивуакъ, който се окръжи съ аванпостна верига, между която прѣзъ цѣлата нощъ сновяха патрули. Назначенъ бѣхъ дежуренъ по дружината, 3-я рота — дежурна часть . . .